

“TARRAGONINES”

9

Carme Casas Godessart

Va néixer a Alcalá de Gurrea (Huesca) el 25 d'abril del 1921. L'any 1934 la seva família es va traslladar a Catalunya. Als 15 anys s'afilia a les JSUC. En acabar la Guerra Civil, va haver de passar a l'exili i, després de recórrer diversos camps de refugiats es va retrobar amb la família a França. Iniciada la Segona Guerra Mundial va desenvolupar una intensa activitat política i de resistència al nazisme. Aviat la Maria, sobrenom amb el qual era coneguda a França, es va veure buscada per la Gestapo, i per això es va amagar en diferents pobles francesos. Davant la difícil situació a França, perseguida pels nazis, l'any 1944 el Partit li va recomanar que tornés a Espanya. A la frontera va ser detinguda i portada a la presó de Figueres, on va estar retinguda un mes. Un cop a Espanya i en llibertat, va continuar amb la seva activitat política i de resistència al franquisme.

A principis d'estiu de 1945 va assistir al judici militar a què van sotmetre el Leandre, la seva parella, a Tarragona. El van condemnar a pena de mort, i li van comunicar que al cap de 40 dies seria afusellat. De seguida, Carme va començar a moure's per impedir que la condemna es fes efectiva i va viatjar a Madrid per presentar papers i buscar gent que tingués influència per poder ajudar-lo.

A la tornada a Saragossa, es va assabentar que havien caigut 170 companys perquè un infiltrat els havia delatat. A partir de llavors, Elisa (sobrenom) es va convertir en la dona més buscada per la Brigada Político-social. Passà uns dies camuflada a Madrid, però va ser detinguda, torturada, processada i empresonada. De Madrid la van traslladar a Saragossa, finalment la van processar per delictes d'alta traïció, espionatge, maçoneria i comunisme, i va ingressar a la presó de *Predicadores de Zaragoza* durant un any i mig. A principis del 1947 va aconseguir la llibertat condicional, malgrat que no la van posar en llibertat fins mesos més tard, gràcies a les iniciatives dels companys que ja havien sortit de la presó.

En sortir, el 1948, es va traslladar a Tarragona, on tenia el seu company empresonat a Pilats. Van decidir que s'instal·lés a Madrid per mirar de moure papers i commutar la pena de mort a la qual el seu company estava sentenciat des de feia dos anys, i es va commutar l'any 1949. Ell va seguir a la presó fins el desembre de 1954. Tots dos van reprendre els contactes amb els militants comunistes de la zona i van participar en l'organització del PSUC i de les Comissions Obreres de Tarragona i Comarques.

El 1967, treballant com infermera al Hospital Joan XXIII de Tarragona, va participar en les activitats de CCOO i va ser enllaç sindical.

Desvinculada del món laboral, va passar a la Secretaria de Jubilats i Pensionats l'any 1985, i va ser escollida secretària general del Sindicat Intercomarcal de Pensionistes i Jubilats de CCOO de Tarragona el 1992, i reelegida el 1996.

L'any 2002 se li va concedir la condecoració Francesc Macià.

